

Arrest

nr. 314 645 van 14 oktober 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: 1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. GASPART
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IX^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 9 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekers en hun advocaat G. GASPART.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 november 2010 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 17 november 2010 om internationale bescherming. Op 22 september 2011 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

1.2. Tweede verzoeker, die verklaart de broer van eerste verzoeker te zijn en eveneens van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 26 februari 2012 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 27 februari 2012 om internationale

bescherming. Op 9 november 2012 beslist de commissaris-generaal tot erkenning van de vluchtelingenstatus.

1.3. Nadat wordt vastgesteld dat eerste verzoeker en tweede verzoeker tussen 25 april 2016 en 9 juni 2016 naar Afghanistan waren teruggekeerd, neemt de adjunct-commissaris op 14 april 2017 ten aanzien van elk van hen een beslissing tot intrekking van de vluchtelingenstatus.

1.4. Op 10 januari 2018 dient eerste verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 23 maart 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.5. Op 31 mei 2018 dient eerste verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 23 juli 2018 neemt de adjunct-commissaris een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.6. Op 8 oktober 2018 dient eerste verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. Op 20 december 2018 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Bij arrest met nr. X van 2 september 2019 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.7. Op 30 januari 2019 dient tweede verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 27 juni 2019 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek).

1.8. Op 11 oktober 2019 dient eerste verzoeker een vijfde verzoek om internationale bescherming in. Op 28 februari 2020 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Bij arrest met nr. X van 30 september 2020 verwerpt de Raad het tegen deze beslissing ingestelde beroep.

1.9. Op 4 maart 2021 verzoekt derde verzoeker, die verklaart de zoon van eerste verzoeker te zijn en eveneens van Afghaanse nationaliteit te zijn, om internationale bescherming. Op 8 juni 2021 dient tweede verzoeker een derde verzoek om internationale bescherming in en op 18 augustus 2021 dient eerste verzoeker een zesde verzoek om internationale bescherming in. Op 12 oktober 2021 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van eerste verzoeker een beslissing houdende een ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) en op 23 juni 2022 neemt de adjunct-commissaris ten aanzien van tweede verzoeker een beslissing houdende een ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Op 26 oktober 2022 beslist de commissaris-generaal ten aanzien van verzoekers tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan eerste verzoeker, tweede verzoeker en de (toenmalige) voogd van derde verzoeker aangetekend worden verzonden.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens zijn verzoekers van oordeel dat een beoordelingsfout werd gemaakt.

In dit middel hekelen verzoekers het voortdurend gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve informatie over de huidige situatie in Afghanistan en gaan zij in op de beoordeling van hun vluchtrelaas door de commissaris-generaal en op het onderzoek naar hun nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) vorm van verwestering en naar de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de actuele veiligheidssituatie stellen zij zich het recht voor te behouden om het middel verder uit te werken.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- attesten van de voogd van derde verzoeker (stuk 3), van een bokscub (stuk 4), van een school (stuk 5), van de stageplaats van derde verzoeker (stuk 6), van leraressen (stukken 7 en 8), van een begeleider van Caritas (stuk 9) en van een sociaal assistente (stuk 10);
- foto's van derde verzoeker (stuk 11);
- getuigenissen voor tweede verzoeker (stuk 12);
- een attest van het internaat van tweede verzoeker (stuk 13);
- een attest van de DASPA-klassen van tweede verzoeker (stuk 14).

2.2.2. Op 9 september 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 4 november 2022, aan de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van januari 2023, aan het rapport *"Afghanistan Security Situation"* van EUAA van augustus 2022, aan de *"Afghanistan Country Focus"* van EASO van januari 2022, aan de *"Country Guidance: Afghanistan"* van EUAA van mei 2024, aan het rapport *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van EUAA van augustus 2022, aan het *"Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van EASO van augustus 2020, aan het rapport *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van EUAA van augustus 2022, aan het rapport *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van UNAMA van juni 2023, aan de COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023 en aan het rapport *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van EUAA van 2 februari 2024.

2.2.3. Bij een op 16 september 2024 neergelegde aanvullende nota voegen verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de volgende nieuwe stavingstukken:

- verschillende getuigenissen voor derde verzoeker (stukken 1, 2, 5, 6, 8-10 en 13-20);
- een leercontract van derde verzoeker (stuk 3);
- een vormingsplan en evaluatiedocumenten van derde verzoeker (stuk 4);
- foto's van derde verzoeker op de werkvloer (stuk 7) en van activiteiten van het dagelijks leven van derde verzoeker (stuk 21);
- schoolrapporten van derde verzoeker (stuk 11);
- een diploma van het DASPA van derde verzoeker (stuk 12);
- een attest van deelname van derde verzoeker aan sportactiviteiten in clubverband (stuk 22).

Blijkens de inventaris van de stukken van deze aanvullende nota worden tevens de volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- *blanco* strafbladen van tweede verzoeker (stuk 23) en van eerste verzoeker (stuk 31);
- twee schoolattesten van tweede verzoeker (stukken 24 en 25);
- een overzicht van de werknemerscarrière van tweede verzoeker (stuk 26) en van eerste verzoeker (stuk 34);
- foto's van tweede verzoeker op zijn werk (stuk 27) en op zijn school (stuk 29);
- een arbeidsovereenkomst en loonfiches van tweede verzoeker (stuk 28) en van eerste verzoeker (stuk 35);
- getuigenissen van cliënten van tweede verzoeker (stuk 30);
- twee getuigenissen voor eerste verzoeker (stukken 32 en 33);
- een taallesdiploma van eerste verzoeker (stuk 36);
- vertalingen van een brief van de taliban (stuk 37), van twee videofragmenten (stukken 38 en 39), van een brief van de provincie Nangarhar (stuk 40) en van oproepingen door de taliban (stukken 41 en 42).

De Raad stelt vast dat de stukken 23-42 niet bij deze aanvullende nota werden gevoegd.

2.2.4. Ter terechtzitting leggen verzoekers overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met een USB-stick neer en leggen zij, erop gewezen dat de stukken 23-42 niet bij de door hen op 16 september 2024 aanvullende nota werden gevoegd, een bundel neer met alle in deze aanvullende nota genoemde stukken.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Om een gedegen beoordeling te kunnen maken van de door verzoekers ingeroepen nood aan internationale bescherming is het essentieel om eerst een duidelijk zicht te krijgen op hun identiteit, reële regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, situatie en problemen. De nood aan internationale bescherming moet namelijk steeds *in concreto* en aan de hand van de voormelde elementen worden aangetoond en onderzocht. Een verwijzing naar (informatie over) de situatie in het door verzoekers zelfverklaarde land en regio van herkomst is *an sich* dan ook niet dienstig en kan niet volstaan om in hoofde van verzoekers te besluiten tot het bestaan of de afwezigheid van een nood aan internationale bescherming. Er moet tevens een band voorhanden zijn en worden aangetoond tussen deze situatie en de persoon van verzoekers.

Te dezen blijkt uit het administratief dossier van eerste verzoeker dat eerste verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming op 22 april 2011 bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde geboren te zijn in 1993 en geen kinderen te hebben. In het feitenrelaas in de derde bestreden beslissing wordt gesteld dat derde verzoeker geboren is in 2005. Pas in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming verklaarde eerste verzoeker op 7 februari 2018 dat hem bij zijn eerste verzoek werd aangeraden om te zwijgen over zijn vrouw en kinderen. Gelet hierop en op het relatief kleine leeftijdsverschil tussen eerste verzoeker en derde verzoeker, kunnen er ernstige vraagtekens worden geplaatst bij de verklaringen van eerste verzoeker dat hij de vader is van derde verzoeker en bij de verklaringen van derde verzoeker dat hij de zoon is van eerste verzoeker. Uit de stukken van het administratief dossier van eerste verzoeker kan niet blijken dat naar deze beweerde verwantschapsband een gedegen onderzoek is gebeurd. Bovendien stelt de Raad vast dat er voor derde verzoeker geen administratief dossier werd neergelegd.

Gelet op het voorgaande, is het op grond van de stukken in het rechtsplegingsdossier onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op de reële identiteit (en nationaliteit), regio van herkomst, levensloop, profiel, achtergrond, familiale netwerk, situatie en mogelijke problemen van derde verzoeker en op de band tussen derde verzoeker, eerste verzoeker en tweede verzoeker.

Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dienen de bestreden beslissingen te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 26 oktober 2022 worden vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN